

Wprowadzenie do wydania polskiego

**O. André Prévot – nieznany przykład świętości.
Wprowadzenie do polskiego wydania „Kartuzem
wewnętrznie – jezuitą na zewnątrz». André Prévot
– ocena krytyczna z okazji setnej rocznicy śmierci”**

ks. Leszek Poleszak SCJ

Sylwetka o. André Prévota SCJ jest polskiemu czytelnikowi bardzo mało znana. Wprawdzie ks. Karol Rudzok SCJ przetłumaczył w 1975 roku jego biografię autorstwa ks. Elier Benedetto Caporale SCJ na język polski, nie została ona jednak opublikowana i znajduje się jedynie w archiwum Zgromadzenia¹. Ukazał się również tekst pt. *Dobry ojciec Andrzej Prévot*² ks. Evaristo J. Martínez de Alegría SCJ z czasów, kiedy pełnił on funkcję postulatora generalnego, w którym autor słusznie zauważa:

¹ Por. B. CAPORALE, *Sługa Boży o. Andrzej Prevot – sercanin*, tł. K. Rudzok, maszyn. 1975.

² Por. E. J. MARTÍNEZ DE ALEGRÍA, *Dobry ojciec Andrzej Prévot*, w: J. Wełna (red.), *Drogi do świętości*, Kraków 2005, s. 112-130.

O ojcu Andrzeju (...) pozostała pamięć świętego zakonika, jednak bardzo odległego nam w sposobie życia i dążenia do świętości. Pamięta się bardziej o «kwiatuśkach» z jego życia, niż o duchowej nauce, w której kryją się słowa inne, głębsze rzeczywistości, takie jak zawierzenie Bogu, ufność, dyspozycyjność, radość życia z Bogiem, przyjazne zbliżenie do Serca Chrystusa, zjednoczenie z Nim jako ofiara Ojcu dla zbawienia świata oraz zapatrzenie we wzory tego zjednoczenia: św. Jana i św. Gertrudę³.

Trzeba również stwierdzić, że jako autor dzieł duchowych pozostaje on w naszym środowisku praktycznie nie znany. Z dzieł o. André Prévota SCJ na język polski zostało przetłumaczone jedynie *Retraite de réparation pour les âmes vouées au Sacré-Cœur pour le temps présent*, którego polski tytuł brzmi: *Rekolekcje dla czcicieli Najświętszego Serca Jezusa*. Ukazało się ono w 1932 roku, a więc niemal sto lat temu⁴.

Ojciec André Prévot SCJ (imię chrzcielne: Leon) urodził się 9 listopada 1840 roku w Le Teil (dep. Ardèche) we Francji, a zmarł 26 listopada 1913 roku w Brugelette w Belgii. Należy on do pierwszych kapłanów, którzy dołączyli do założonego w 1878 roku przez o. Leona Jana Dehona Zgromadzenia, którego obecna nazwa brzmi: Zgromadzenie Księżów Najświętszego Serca Jezusowego. Przez lata pracy i posługi duszpasterskiej był jednym z najbliższych współpracowników Założyciela i wychowawcą kolejnych pokoleń sercańskich. Dzięki swej bogatej twórczości publicystycznej, zwłaszcza wydawanym w dużych nakładach książkom, przyczyniał się do rozkrzewia-

³ Tamże, s. 112-113.

⁴ Por. A. PRÉVOT, *Rekolekcje dla czcicieli Najświętszego Serca Jezusa*, tł. L. Rogalski, Warszawa 1931. Jest ono dostępne także w wersji online: <https://polona.pl/item-view/fe32bb69-400b-451d-8b46-e-551292c6ace?page=4> (odczyt z dn. 19.03.2025 r.).

nia kultu Najświętszego Serca Jezusowego, szczególnie w jego wymiarze wynagradzającym, ale także duchowości ukierunkowanej na Ducha Świętego czy też pobożności maryjnej. Jest autorem m.in. takich dzieł jak: *Amour, paix et joie. Mois du Sacré-Cœur de Jésus d'après Sainte-Gertrude* (Tournai 1893), *Amour et réparation. Manuel pour l'apostolat de la réparation pouvant servir de mois du S. Cœur pour les âmes réparatrices* (Tournai 1906), *Retraite de réparation pour les âmes vouées au Sacré-Cœur pour le temps présent d'après un plan nouveau* (Paris 1909), *Le Cœur Maternel de Marie, source d'amour, de vertus et de joies. Mois du Saint Cœur de Marie, pouvant servir de livre de méditations pour les mois d'août, de mai et d'octobre* (Tournai 1904), *Un mois d'obéissance à l'école de Marie* (Tournai 1906), *La vraie dévotion à Saint-Joseph, espérance – secours – consolation, ou un mois passé avec Saint-Joseph. Secours providentiel pour le temps présent* (Tournai 1905), *Manuel de la dévotion au Saint-Esprit ou, Amour, consolation et trésors dans le Saint-Esprit* (Tournai 1913), *Vie de la servante de Dieu Marie Véronique du Cœur de Jésus, Caroline Lioger, fondatrice et première supérieure générale de l'institut des Sœurs Victimes du Sacré-Cœur de Jésus fondé au diocèse de Grenoble* (Tournai 1913). Dał się również poznać jako ceniony rekolekjonista i kaznodzieja, którego słowo kształtowało serca słuchaczy oraz tych, którzy chętnie korzystali z jego duchowych porad. Ojciec André przede wszystkich świadczył swoim życiem i pragnieniem świętości. Był bardzo wymagający dla siebie, co może niektórych nieco zaskakiwało, jednak w kontakcie z drugim człowiekiem okazywał się cierpliwym i wyrozumiałym kapłanem, prawdziwym ojcem i opiekunem duchowym. Przez o. Dehona był uważany za świętego i za współzałożyciela Zgromadzenia. Diecezjalny proces informacyjny rozpoczęty w 1956 roku w diecezji To-

urnai, zakończył się w 1965 roku. W 1978 roku został przekazany do Stolicy Apostolskiej⁵.

Bez wątpienia bogata i wyjątkowa postać o. André Prévota SCJ w pełni zasługuje na ponowne odkrycie, również w naszych czasach. Z radością więc przedstawiamy polskiemu czytelnikowi opracowanie bpa Heinera Wilmera SCJ, które powstało w 2013 roku z okazji 100-lecia śmierci sługi Bożego i zostało przetłumaczone przez ks. Kazimierza Sławińskiego SCJ. Autor opracowania bp Heiner Wilmer SCJ, ur. 9 kwietnia 1961 roku w Schapen, napisał ten tekst w czasie, kiedy sprawował funkcję przełożonego Prowincji Niemieckiej SCJ (2007-2015). 6 kwietnia 2015 roku został wybrany przełożonym generalnym Zgromadzenia i funkcję tę sprawował do 6 kwietnia 2018 roku, kiedy to papież Franciszek mianował go ordynariuszem diecezji Hildesheim (Niemcy). Świecenia biskupie otrzymał 1 września 2018 roku.

Należy mieć ufność, że rozpoczęty proces beatyfikacyjny o. André Prévota SCJ dobiegnie szczęśliwie do końca i przykład jego życia oddanego Sercu Jezusowemu, dostosowany do realiów współczesności, będzie mógł jaśnieć w Kościele i w Zgromadzeniu. O tej świętości był przekonany sam Założyciel księży sercanów, kiedy po śmierci sługi Bożego pisał:

Jestem przekonany, że ewentualne wyniesienie do chwały ołtarzy sługi Bożego, jeżeli takie będą plany Opatrzności, będzie przykładem i bodźcem szczególnym dla księży i zakonników do większego zaangażowania się w dążenie do świętości, przypominając im, iż powołanie kapłańskie i powołanie do heroicznej ofiary połączone z modlitwą sprawi,

⁵ Por. E. J. MARTÍNEZ DE ALEGRÍA, *Dobry ojciec Andrzej Prévot*, dz. cyt., s. 116-130; E. ZIEMANN, *Prévot André SCJ*, w: E. Gigilewicz (red.), *Encyklopedia katolicka*, t. 16, Lublin 2012, kol. 384-385.

że płodna będzie każda inicjatywa apostolska i że staną się uczestnikami zbawczego dzieła Chrystusa⁶.

Bibliografia

Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Andreae Prévot, sacerdotis professi Congregationis Sacerdotum a S. Corde Jesu (1840-1913), Relatio et Vota sulla Seduta dei Consultori Storici tenuta il 28 Settembre 1999, Roma 1999.

Caporale B., *Śługa Boży o. Andrzej Prevot – sercanin*, tł. K. Rudzok, bez miejsca wydania 1975.

Martínez de Alegría E. J., *Dobry ojciec Andrzej Prévot*, w: J. Wełna (red.), *Drogi do świętości*, Kraków 2005, s. 112-130.

Prévot A., *Rekolekcje dla czcicieli Najświętszego Serca Jezusa*, tł. L. Rogalski, Warszawa 1931, <https://polona.pl/item-view/fe-32bb69-400b-451d-8b46-e551292c6ace?page=4> (odczyt z dn. 19.03.2025 r.).

Ziemann E., *Prévot André SCJ*, w: E. Gigilewicz (red.), *Encyklopedia katolicka*, t. 16, Lublin 2012, kol. 384-385.

Ks. Leszek Poleszak – sercanin, doktor teologii, wykładowca Wyższego Seminarium Misyjnego Księży Sercanów w Stadnikach, członek Polskiego Stowarzyszenia Teologów Duchowości. W pracy naukowej zajmuje się teologią Najświętszego Serca Jezusowego oraz duchowością. ORCID: 0000-0001-5408-0809, <https://www.lpoleszak.sercanie.pl/>

⁶ *Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Andreae Prévot, sacerdotis professi Congregationis Sacerdotum a S. Corde Jesu (1840-1913), Relatio et Vota sulla Seduta dei Consultori Storici tenuta il 28 Settembre 1999*, Roma 1999, s. 29. Tłumaczenie za: E. J. MARTÍNEZ DE ALEGRÍA, *Dobry ojciec Andrzej Prévot*, dz. cyt., 213.